

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,
a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Dunas Andrei în numele inculpatului Șevcenco Alexandr și de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Arseni Grigore, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 30 iunie 2015 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Șevcenco Alexandr Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xxxxx;

Arseni Grigore Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.04.2013 - 30.06.2015;
2. Instanța de apel: 22.07.2015 - 17.05.2016;
3. Instanța de recurs: 11.11.2016 - 20.12.2016;
4. Instanța de apel: 31.01.2017 - 13.02.2018;
5. Instanța de recurs : 06.06.2018 -11.09.2018.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 30 iunie 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Șevcenco Alexandr în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.166 alin.(2) lit.d) Cod penal la 3 ani închisoare. În temeiul art.84 Cod penal, prin cumulul total al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis;

Arseni Grigore în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.166 alin.(2) lit.d) Cod penal la 3 ani închisoare. Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a

fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în beneficiul părții vătămate Șahmuradean Radj de la Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, în mod solidar, prejudiciul material în sumă de 4266,03 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2500 lei. Prejudiciul moral a fost încasat în beneficiul părții vătămate de la Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore în sumă de câte 5000 lei, de la fiecare.

2. Potrivit sentinței, instanța a constatat că Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, la 28 iulie 2012, de la ora 10:00 până la 15:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în domiciliul cet. Petruța Nicolae din or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale, prin înțelegere prealabilă, au început să-i aplice lui Șahmuradean Radj lovituri cu mâinile și picioarele, precum și cu un obiect metalic, în diferite părți ale corpului, cauzându-i hematoame subcutanate pe cap, echimoză pe față și pavilionul urechii stângi, hemoragie subconjunctivală pe stânga, fractura închisă a claviculei stângi, plagă contuză a antebrațului stâng, excoriație pe spate și edem al țesuturilor moi ale ambelor mâini, care se califică drept vătămări corporale medii.

Tot ei, Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, continuându-și activitatea criminală, la 28 iulie 2012, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul privării ilegale de libertate, prin înțelegere prealabilă, în perioada de timp de la ora 10:00 până la ora 15:00, l-au privat ilegal de libertate pe Șahmuradean Radj, ținându-l cu forța în domiciliul cet. Petruța Nicolae din or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale, împiedicându-l să părăsească locuința respectivă și aplicându-i lovituri cu mâinile și picioarele, precum și cu un obiect metalic în diferite părți ale corpului, cauzând-i hematoame subcutanate pe cap, echimoză pe față și pavilionul urechii stângi, hematomă subconjunctivală pe stânga, fractura închisă a claviculei stângi, plagă contuză a antebrațului stâng, excoriație pe spate și edem al țesuturilor moi ale ambelor mâini, care se califică drept vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpații A. Șevcenco și G. Arseni și cu apel suplimentar de către avocatul A. Dunas în numele inculpatului A. Șevcenco, care au solicitat:

- inculpatul G. Arseni, casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că lipsește raportul de cauzalitate dintre leziunile cauzate părții vătămate și acțiunile sale; - ranga metalică a fost ridicată de la domiciliul părții vătămate, nefiind depistate pe ea urmele sale papilare; - instanța a apreciat critic probele cauzei, care confirmă nevinovăția sa;

- avocatul A. Dunas în numele inculpatului A. Șevcenco și inculpatul, casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea lui A. Șevcenco pe toate capetele de învinuire, din motiv că faptele nu au fost comise de către acesta, vinovăția lui nefiind probată; - partea vătămată nu a

fost privată de libertate, aceasta având posibilitate de a se deplasa conform dorinței sale, el fiind cel care s-a dus de două ori după băuturi alcoolice; - declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea sunt contradictorii; - instanța nu a luat în considerație declarațiile martorilor care au fost interogați sub jurământ, dând o apreciere unilaterală acestora; - bonurile de plată prezentate de partea vătămată trezesc dubii, deoarece medicamentele au fost procurate după două luni de la incident; - instanța de judecată nu a luat în considerație că conflictul a fost început de R. Șahmuradean, că inculpatul este invalid de gradul II, are 2 copii la întreținere și antecedentele penale sunt stinse; - în rapoartele de expertiză medico-legale nu este indicată perioada de formare a leziunilor corporale la partea vătămată, acestea fiind produse cu câteva zile până la conflict, deoarece R. Șahmuradean a fost bătut de tatăl său; - nu a fost efectuată o expertiză care să demonstreze că bara metalică a fost folosită în conflict; - inculpatul A. Șevcenco a fost internat în spital la 28.07.2012, fapt confirmat de martorul C. Bria, de extrasele medicale, prin urmare dânsul nu a fost prezent la domiciliul lui N. Petruța; - probele acumulate pe cauză nu sînt suficiente de a constata vinovăția inculpatului în cele imputate și pun la dubiu circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2016, apelurile declarate de inculpații A.Șevcenco și G.Arseni, au fost admise, cu casarea parțială a sentinței, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei inculpaților, și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, prin care:

- lui **Șevcenco Alexandr** recunoscut vinovat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, iar în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal de 3 ani închisoare. În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- lui **Arseni Grigore** recunoscut vinovat în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare și în baza art.166 alin.(2) lit.d) Cod penal de 3 ani închisoare. Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a indicat că, prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele, și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia

privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) și 166 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Consecvent, a indicat instanța de apel că, vinovăția inculpaților se confirmă prin ansamblu de probe detaliat analizate și corect apreciate de instanța de fond, precum și corectarea și reeducarea inculpaților poate fi posibilă numai în condițiile izolării inculpaților de societate cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, dar mărimea pedepsei urmează de micșorat pînă la cuantumul de 6 ani fiecareia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare inculpatul A.Șevcenco și avocatul A.Dunas în numele inculpaților A.Șevcenco și G.Arseni, prin care au solicitat casarea deciziei și sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțării unei hotărâri, prin care A. Șevcenco să fie achitat pe capătul de învinuire prevăzut de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, și dispunerea rejudecării cauzei penale pe capătul de învinuire prevăzut de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, iar inculpatul G. Arseni să fie achitat integral pe ambele capete de învinuire, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, iar asupra apelului său nici nu s-a expus;- nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate; - inculpatul G. Arseni fiind vorbitor de limbă rusă nu a fost asigurat cu interpret, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil; - instanța eronat a apreciat probele, dând o apreciere critică declarațiilor martorilor, părții vătămate și inculpaților; - nu au fost stabilite semnele constitutive ale infracțiunilor imputate; - în rapoartele expertizelor medico-legale nu a fost indicată perioada de formare a leziunilor depistate la partea vătămată, acestea fiind cauzate pînă la incident de către tatăl părții vătămate; - nu a fost demonstrată intenția și nici înțelegerea prealabilă a inculpaților la comiterea infracțiunilor incriminate; - acțiunea civilă a fost admisă greșit; -instanța nu a luat în considerație că inculpatul A.Șevcenco a fost maltratată de către partea vătămată R.Șahmuradean și de tatăl acestuia S.Șahmuradean.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpatul Șevcenco Alexandr și avocatul Dunas Andrei în numele inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2016, în privința lui Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei sale, instanța de recurs ordinar a conchis că în cauza dată instanța de apel nu a îndeplinit prevederile legii (art. 414 alin. (1), 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că, împotriva sentinței primei instanțe, la 10.07.2015, au declarat apeluri inculpații A.Șevcenco și G.Arseni, iar la

data de 09.09.2015, A.Șevcenco a încheiat acord de asistență juridică cu avocatul A.Dunas (f.d.10, v.3) care, la 15.09.2015, a declarat apel suplimentar în numele acestuia, cu invocarea motivelor menționate la pct.3 al prezentei hotărâri (f.d.25-29 v.3) în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe.

Instanța de apel, prin decizia din 17.05.2016, a admis apelurile declarate de inculpații A.Șevcenco și G.Arseni, cu casarea parțială a sentinței în partea numirii pedepsei definitive.

Instanța de recurs ordinar a menționat că din conținutul deciziei rezultă că, instanța a descris motivele invocate de avocatul A.Dunas în apelul declarat suplimentar de el, însă în partea descriptivă nu s-a pronunțat asupra nici unui din ele. Nu s-a expus instanța asupra apelului suplimentar declarat de avocat nici în dispozitivul hotărârii.

Astfel, instanța de apel la adoptarea hotărârii a încălcat prevederile art.417 alin.(1) pct.7), 8) și 414 alin.(3) Cod de procedură penală, motiv pentru care aceasta a fost casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Instanța de recurs nu este abilitată cu dreptul de a soluționa argumentele expuse în cererea de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra lor.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 februarie 2018 au fost admise apelurile declarate de inculpații Arseni Grigore și Șevcenco Alexandr, și apelul declarat de avocatul Dunas Andrei în interesul inculpatului Șevcenco Alexandr.

A fost casată parțial sentința Judecătoriei Cahul din 30 iunie 2015, în partea stabilirii pedepsei cu adoptarea hotărârii noi în această parte.

A fost condamnat Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore:

- pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, fiecare;
- pe art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, fiecare.

În baza art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore - închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, fiecare, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința primei instanțe a fost menținută.

S-a încasat în mod solidar de la Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore în beneficiul părții vătămate Radj Șahmuradean, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, în sumă de 2 500 (două mii cinci sute) lei.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că deși, inculpatul Șevcenco Alexandr își recunoaște vina doar în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, iar vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal nu o recunoaște, cât și inculpatul Arseni Grigore, care nu a recunoscut vina nici pe un capăt de acuzare potrivit învinuirii formulate,

din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauza penală, în ansamblu și înlănțuirea lor logică, rezultă că, inculpatul Șevcenco Alexandr cât și inculpatul Arseni Grigore, care a adoptat poziția negării infracțiunilor imputate, și-au dat perfect seama de actele pe care le-au comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor, privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) și art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Colegiul judiciar a constatat că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat i-a recunoscut culpabili pe inculpații Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) și art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, apreciate în mod corespunzător, inclusiv și prin următoarele probe:

- proces-verbal de consemnare a plângerii din 09 august 2012, Șahmuradean Radj (f.d.4,vol.I) prin care se cere atragerea la răspundere penală a lui Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, care la 28 iulie 2012 în jurul orelor 11:15 aflându-se în domiciliul lui Petruța Nicolae, din or. Cahul, str. Caragiale, 20, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele cu o rangă metalică pe diferite părți ale corpului și nu i-a dat voie să plece din casă;

- raportul serviciului operativ din 28.07.2012 (f.d.6,vol.I), potrivit căruia la 28.07.2012 în unitatea de gardă a parvenit înștiințarea telefonică de la secția internare SPR Cahul precum că i-a fost acordat ajutor medical lui Șahmuradean Radj cu diagnoza, TCC închisă;

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 28 iulie 2012 cu tabel foto (f.d.7-8,9-12, vol.I), potrivit căruia s-a cercetat domiciliul lui Petruța Nicolai, amplasat în or. Cahul, str. I. L. Caragiale 20 A;

- cererea lui Radj Șahmuradean adresată CPR Cahul la 28 iulie 2017 (f.d.13, vol.I), potrivit căruia acesta solicită a fi întreprinse măsuri cu Șevcenco Alexandr și prietenul acestuia, Grigore, care pe data de 28 iulie 2012 în jurul orei 15:00, care l-au maltratat cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-i suferințe fizice;

- raport de constatare medico-legală nr. 616 din 30.07.2012 efectuat în privința lui Șahmuradean Radj (f.d.15, vol. I), la care s-a constatat hematoame subcutanate pe cap, echimoze pe față, echimoză pe pavilionul urechii stîngi, hemoragie subconjunctivală pe stînga, fractură închisă a claviculei stîngi, plagă contuză a antebrațului stîng, excoriații pe spate, edem al țesuturilor moi ambelor mâini, ce au fost produse la acțiunea traumatică a unui (or) obiect (e) cotodent(e) dur(e) posibil în timpul și circumstanțele relatate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie;

- raport de expertiză medico-legală nr. 170/D din 13.08.2012, în privința lui Șahmuradean Radj (f. d. 41, vol. I), la care s-a constatat hematoame subcutanate pe cap, echimoze pe față, echimoză pe pavilionul urechii stîngi, hemoragie

subconjunctivală pe stînga, fractură închisă a claviculei stîngi, plagă contuză a antebrațului stîng, excoriații pe spate, edem al țesuturilor moi a ambelor mâini, ce au fost produse la acțiunea traumatică a unui (or) obiect (e) cotodent(e) dur(e) posibil în timpul și circumstanțele relatate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie;

- proces-verbal de ridicare și verificare (f.d.48-52, vol.I) din 09.08.2012 conform căruia de la Șahmuradean Serjic (tata victimei) a fost ridicată o rangă metalică, cuțit, o pereche de sorți și fotografiile părții vătămate;

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 11.08.2012 cu tabel foto (f.d.55-56,57-60, vol.I), potrivit căruia cercetarea a avut loc în domiciliul lui Petruța Nicolae, din strada Caragiale din or. Cahul nr. 20 A, din care au fost examinate casa și încăperile, la o cameră, în odaie este un pat cu spătarele din fier, la fel, patul are în partea spre geam, 6 rîngi metalice, iar partea opusă doar cinci, (una lipsește). La ușă, spre ieșire, în interior, este instalat un zăvor.

Colegiul judiciar analizînd probele enunțate în ansamblu, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat că, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei.

Instanța de apel, examinînd sentința atacată, a apreciat că instanța de fond a reținut o stare de fapt bazată pe probe concludente și just interpretate și că în raport cu aceasta, în mod judicios s-a stabilit vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deferit justiției.

Colegiul judiciar a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond. Însă, instanța de apel reieșind din prevederile art. 436 alin.(4) Cod de procedură penală s-a expus asupra individualizării pedepselor penale stabilite inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore.

Instanța de apel a menționat că circumstanțele constatate, consolidate de poziția fermă a părții vătămate Șahmuradean Radj și martorului Șahmuradean Serj, manifestată la urmărirea penală și în ședințele instanțelor de fond și de apel, oferă o greutate probatorie net superioară argumentelor inculpaților, și sunt suficiente pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Prin justificarea probelor cercetate, se atestă vinovăția inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigori în sensul că aceștia au comis infracțiunile prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) și art.166 alin.(2) lit.d) Cod penal. Prin acțiunile sale Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore au comis infracțiuni: potrivit art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal conform indicilor, - „*vătămarea intenționată medie a integrității*

corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane”; -și potrivit art.166 lit. d) Cod penal conform indicilor „privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei”.

Instanța de fond just a modificat învinuirea imputată inculpaților din cauza că în acțiunile inculpaților nu a fost dovedită violența periculoasă pentru viață, fiind exclus calificativul cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătatea persoanei prevăzută de lit. e), alin.(2) art. 166 Cod penal, și lăsată învinuirea în baza art.166 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Cît privește individualizarea pedepsei penale aplicată inculpaților, la acest capăt instanța de apel a considerat oportun a fi admis, pe rațiunile mai jos descrise.

Efectuând o analiză asupra materialelor cauzei penale, instanța de apel a considerat că vina inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, în comiterea faptelor imputate și-a găsit confirmare prin ansamblu de probe detaliat analizate și corect apreciate de instanța de fond, urmând a fi respinse apelurile declarate în această privință.

Colegiul judiciar a constatat că instanța de fond just a admis acțiunea civilă parțial, cu încasarea de la Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore în mod solidar, în beneficiul lui Radj Șahmuradean suma de 4266,03 bani cu titlu de prejudiciu material și 5000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

Cît privește individualizarea pedepselor penale față de inculpații Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, instanța de apel a constatat următoarele.

În speță decizia precedentă a instanței de apel nu a fost contestată de procuror sau partea vătămată în partea stabilirii pedepsei.

Instanța de apel a menționat că prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 mai 2016 s-au admis apelurile declarate de către inculpații Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore.

S-a casat parțial sentința judecătoreiei Cahul din 30 iunie 2015 în latura penală în partea stabilirii pedepsei cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri.

Inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore s-a stabilit pedeapsă: în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal -cîte 5 (cinci) ani închisoare, în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal - cîte 3 (trei) ani închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore s-a stabilit pedeapsa definitivă - închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, fiecăruia cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procurorul nu a contestat decizia instanței de apel, astfel conform alin.(4) art. 436 Cod de procedură penală, nu poate fi stabilită pedeapsa mai gravă decît

stabilită prin decizia instanței de apel, astfel, sentința în partea stabilirii pedepsei definitive (de 8 ani fiecare) urmează a fi casată, micșorînd termenul de pedeapsă definitivă pînă la 6 ani închisoare fiecare din inculpați.

La stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă în privința inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, Colegiul judiciar a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunilor săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de lipsa circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de trai ale familiei acestora.

Raportînd normele citate la situația de fapt, instanța de apel a concluzionat, că corectarea și reeducarea inculpaților poate fi posibilă numai în condițiile izolării lor de societate cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Reieșind din faptul că inculpații Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore au comis infracțiunile în condițiile unui concurs real de infracțiuni, instanța de apel a aplicat prevederile art.84 alin. (1) Cod penal, coroborat cu art.33 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților în realizarea scopului legii penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Cît privește aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29 iulie 2016, instanța de apel a menționat că conform art.1 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căința activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Potrivit cererii inculpatului Șevcenco Alexandr anexată la materialele cauzei penale (f.d.114,115,vol.IV) ultimul își recunoaște vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(2) Cod penal, se căiește sincer de cele comise.

Conform art. 10 lit.d), k) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole: art.166 alin.(2) Cod penal, cît și învinuite, inculpate sau condamnate care nu au reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită, sau după caz a fost condamnată. În cazul persoanei condamnate se va ține cont de prejudiciul stabilit prin hotărârea

judecătorească.

Prin urmare, sunt irelevante argumentele inculpatului Șevcenco Alexandr cât și a avocatului Dunas Andrei, privind posibilitatea aplicării amnistiei pe art.152 alin.(2) Cod penal, deoarece, acesta este învinuit pentru concurs de infracțiuni, iar art. 166 alin.(2) Cod penal nu intră în categoria aplicabilității amnistiei, iar art. 10 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, expres prevede că art. 1-9 al Legii menționate nu se aplică persoanei inculpate pentru concurs de infracțiuni.

Mai mult ca atât, inculpatul nu a reparat integral prejudiciul cauzat părții vătămate, prin infracțiunile pentru care este acuzat.

Adică, căința activă trebuie manifestată în așa mod încât inculpatul să nu cadă sub incidența restricțiilor formulate de legislator în art.10 lit.k) din Legea nr.210.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că cererea privind aplicarea amnistiei este una neîntemeiată și nu include cerințele prevăzute de Legea nr.210.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților, instanța de apel a menționat că cheltuielile de asistență juridică suportate de partea vătămată Radj Șahmuradean, se confirmă prin Bon de plată Seria EZ nr.652435 din 22 martie 2017 eliberat de CA „Gorlenco Oleg” (f.d.77, vol.I), potrivit căruia Șahmuradean Radj a achitat 2500 lei pentru cheltuieli de asistență juridică avocatului Gorlenco Oleg care i-a apărat interesele în instanța de apel.

Astfel, prin prisma cerințelor înaintate de către partea vătămată în raport cu normele de drept enunțate, Colegiul judiciar a atestat faptul că, încasarea sumei de 2500 lei ca cheltuieli judiciare pentru Șahmuradean Radj sunt rezonabile, dat fiind faptul că obiectul litigiului este cauza penală, iar cauza s-a examinat în mai multe ședințe de judecată, luând în considerație volumul de lucru efectuat și faptul că examinarea cauzei penale în sine prezintă o complexitate sporită.

8. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare :

8.1. - de către avocatul Dunas Andrei în numele inculpatului Șevcenco Alexandr, în termen la data de 17 aprilie 2018 (conform ștampilei de pe plic), prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Cahul din 30.06.2015 și a deciziei Curții de Apel Cahul din 13.02.2018, ce se referă la condamnarea lui Șevcenco Alexandr și pronunțarea unei noi hotărâri, privind dispunerea achitării lui Șevcenco Alexandr pe capătul de învinuire prevăzut de art. 166 alin. (2), lit. d) Cod penal și dispunerea încetării procesului penal pe capătul de învinuire prevăzut de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, cu aplicarea Legii nr.210 din 29.07.2016.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- la rejudecarea cauzei penale instanța de apel, conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând apelul, nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță conform

materialelor din dosar și probelor noi prezentate instanței de apel de către avocatul Andrei Dunas în interesele apărării inculpatului Șevcenco Alexandr și nu a dat curs cercetării suplimentare a probelor prezentate, drept urmare nu a dat nici o apreciere nouă cât a probelor anexate la apelul suplimentar cât și a probelor noi prezentate instanței de apel, drept urmare în tot cazul instanța de apel trebuia în mod obligatoriu să examineze obiectiv, legal probele noi prezentate și să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra tuturor motivelor invocate atât în cererea de apel cât și în cererea de apel suplimentară. Astfel instanța de apel, păstrând aceeași poziție și situație, a examinat unilateral și s-a bazat doar pe probele administrate de organul de urmărire penală și nu a examinat nici o probă nouă prezentată și respectiv nu s-a pronunțat în privința acestora în decizia motivată;

- prin decizia Curții Supreme de Justiție, din 20.12.2016, instanța de recurs a menționat încălcările admise de instanța de apel și a dat indicațiile de rigoare instanței inferioare, în scopul omiterii erorilor de drept comise de instanța de fond, pe când ultima nu le-a luat pe toate în considerație, nu s-a pronunțat pe deplin, integral în privința tuturor motivelor invocate în cererea de apel suplimentară;

- un alt motiv ce îl invocă recurentul este că instanța de apel prin decizia sa urma să cuprindă fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe se echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea integrală a deciziei instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 7), pct. 8) Cod de procedură penală;

- totodată este de menționat o altă eroare de drept material admisă de instanța de apel constituie faptul că un șir de motive invocate în cererea de apel suplimentară, însoțite de un șir de cereri suplimentare depuse de avocatul Dunas Andrei, în mod repetat au fost respinse neîntemeiat, fără examinarea acestora, care pot avea o relevanță asupra soluției adoptate, fapt ignorat de instanța de apel;

- recurentul consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei motivate, a încălcat prevederile art. 417 alin.(1), pct. 7), pct. 8) și art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, astfel admițând eroare de drept procedural, motiv ce a servit la depunerea cererii de recurs;

- recurentul solicită aplicarea în privința inculpatului Șevcenco Alexandr a prevederilor din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia pe art.152 alin.(2) Cod penal;

- au fost examinate unilateral probele administrate doar de către partea acuzării și partea vătămată și totodată a fost dată o apreciere unilaterală a probelor acumulate în cadrul urmăririi penale.

8.2. - de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Arseni Grigore, în termen la data de 02 mai 2018 (conform ștampilei de pe plic), prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură

penală, a solicitat casarea sentinței Judecătorei Cahul din 30.06.2015 și decizia Curții de Apel Cahul din 13.02.2018 cu achitarea lui Arseni Grigore învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin. (2) lit. e) și art.166 alin. (2) lit. d Cod penal.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal, în acest sens este evident că, pe parcursul procesului penal mijloacele de probă trebuie să prezinte o putere de convingere crescândă, astfel că soluția adoptată de instanță asupra cazului penal cercetat, trebuie să justifice condamnarea sau achitarea inculpaților, la caz procurorul nu a demonstrat faptul comiterii infracțiunii imputate lui Arseni Grigore;

- în privința declarațiilor martorilor Florența Veaceslav, Arseni Serghei (acest martor este decedat și nu a fost audiat în instanța de apel), Petruța Nicolae instanța de apel nici nu s-a expus de a pune la baza deciziei sau de a le aprecia critic;

- fiind audiată partea vătămată Șahmuradean Radj a dat declarații care sunt contradictorii și permanent le-a schimbat în cadrul procesului penal atât la urmărirea penală cât și în instanță, și nu coroborează cu celelalte probe, ca de exemplu declarațiile martorilor audiați. Or, potrivit probelor examinate în cadrul ședinței de judecată se ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului Arseni Grigore învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e, art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal nu s-a demonstrat și nu are nici un suport legal;

- instanța de apel nu s-a expus în privința obiecțiilor invocate de partea apărării, că ranga metalică nu a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului, dar a fost găsită la tatăl părții vătămate peste câteva săptămâni. Nu au fost ridicate sau depistate pe ranga metalică careva amprente sau urme biologice care ar demonstra că anume acest obiect a fost folosit la maltratarea părții vătămate;

- instanța nu s-a expus în privința obiecțiilor invocate de inculpat că atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată nu a fost asigurat cu interpret, astfel fiindu-i îngrădit dreptul la un proces echitabil (acest fapt a fost invocat în Curtea de Apel Cahul că au fost admise încălcări procesuale, și anume conform procesului verbal de audiere a inculpatului Arseni G. (f.d.373) ultimul a fost audiat în lipsa interpretului) însă aceste obiecții au fost ignorate de instanță;

- recurentul menționează că din probele administrate și cercetate în instanța de fond și de apel în acțiunea inculpatului nu s-au stabilit semnele infracțiunii imputate, la fel acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma motivele acestor infracțiuni;

- partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile ce ar confirma motivele acestor infracțiuni, astfel instanța de fond și de apel l-au

condamnat pe Arseni Grigore doar în baza declarațiilor părții vătămate care atît la urmărirea penală cît și pe parcursul examinării cauzei penale și-a schimbat declarațiile;

- recurentul consideră că în cazul în care inculpatul nu va fi achitat pe capetele de învinuire imputate prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța poate să-i aplice Legea nr.210 cu privire la amnistie pe un capăt de învinuire și anume pe art.152 alin. (2) lit. e) Cod penal;

- temei pentru invocarea recursului recurentul îl consideră faptul că cauza în prima instanță a avut loc fără participarea interpretului, cînd participarea lui este obligatorie potrivit legii, fiindcă inculpatul Arseni Grigore este vorbitor de limba rusă (art.427 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală);

- consideră recurentul că decizia Curții de Apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, temeiuri pentru recurs prevăzute în art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală.

9. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Avînd în vedere că în cauza dată sunt declarate două cereri de recurs, în care recurenții invocă argumente similare, instanța de recurs se va expune în cumul asupra soluției adoptate.

La caz se reține, că potrivit textului recursurilor declarate de recurenți, aceștia invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„judecata a avut loc fără participarea interpretului, cînd participarea lui este obligatorie potrivit legii, sau decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificînd legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele și temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentînd în acest sens următoarele.

Cu privire la argumentele recurenților precum că *„actele procedurale ale*

organului de urmărire penală și cele ale instanței de judecată i-au fost înmânate inculpatului Șevcenco Alexandr, fără a fi traduse în limba pe care o vorbește, fiind vorbitor de limba rusă și instanța nu s-a expus în privința obiecțiilor invocate de inculpatul Arseni Grigore că atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată nu a fost asigurat de interpret, astfel fiindu-i îngădit dreptul la un proces echitabil - temei prevăzut de art.427 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală”, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate și menționează că din materialele cauzei penale rezultă că inculpații au beneficiat de interpret, atât la urmărirea penală cât și în instanțele de fond. Din procesele-verbale ale ședințelor de judecată din prima instanță și apel, rezultă, că în toate ședințele de judecată, a fost prezent interpretul, conform prevederilor legislației în vigoare, iar obiecții la procesul-verbal de către apărare nu au fost înaintate. Totodată, din materialele cauzei rezultă, că toate actele procesuale sunt traduse, inclusiv și în limba rusă, fiind înmânate inculpaților. Prin urmare, în speța dată nu se confirmă temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală invocat de recurenți.

Ce ține de temeiul de recurs invocat de avocatul Dunas Andrei, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel suplimentară, fără examinarea acestora”,* Colegiul penal lărgit conchide că nu sunt incidente în prezenta speță, din considerentul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 415 alin.(1) pct.1) lit.c), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apel, inclusiv și cel suplimentar declarat de către avocatul Dunas Andrei în numele inculpatului Șevcenco Alexandr, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate în prima instanță, care au fost verificate de instanța de apel, apreciate corect de aceasta prin prisma art.101 Cod de procedură penală, consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia atacată, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt. Decizia contestată cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, faptele inculpatului Șevcenco Alexandr fiind încadrate corect conform circumstanțelor faptice constatate în speță, din care considerente, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Instanța de recurs ordinar, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de casare parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza

căroră s-a stabilit cu certitudine că inculpații Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore au săvârșit infracțiunile nominalizate în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței.

Astfel, concluzia despre vinovăția inculpaților este bazată pe cumulul de probe concludente și pertinente, cercetate în prima instanță, verificate și cercetate suplimentar în instanța de apel, enumerate în pct.7.1 al prezentei decizii, iar argumentele avocatului Dunas Andrei în interesele inculpatului Șevcenco Alexandr, precum că probele prezentate de acuzare și partea vătămată au fost apreciate unilateral, la caz nu există probe confirmative ce ar demonstra faptul, că Șevcenco Alexandr la data comiterii infracțiunii se afla în spital și nu putea săvârși infracțiunea incriminată, lipsesc înscrisurile medicului traumatolog care a acordat primul ajutor părții vătămate, hotărîrea de condamnare fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii, fiind declarative, se resping, or la caz nu se constată temeiul invocat de apărare privind casarea deciziei contestate, iar la argumentele apelanților au fost date răspunsuri în decizia instanței de apel.

În asemenea circumstanțe se resping și argumentele avocatului Reșulschi Galina în interesele inculpatului Arseni Grigore privind lipsa probelor pentru condamnarea ultimului, neaprecierea probelor, și anume declarațiilor martorilor Petruța Nicolae și părții vătămate, considerînd că faptei i s-a dat o apreciere greșită, considerînd existența temeiurilor pentru achitarea acestuia, or, acestea nu și-au găsit confirmare, fiind declarative.

Se reține, că vinovăția inculpaților se confirmă prin probele enunțate în pct.7.1 al deciziei, instanțele întemeiat și-au argumentat poziția privind acceptarea ca veridice declarațiile părții vătămate Șahmuradean Radj, date sub jurămînt, fiind avertizat de răspundere penală, că anume *inculpații Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, la data indicată în învinuire, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele cu o rangă metalică pe diferite părți ale corpului și nu i-a dat voie să plece din casă*, declarații care sunt confirmate prin raportul de constatare medico-legală nr. 616 din 30.07.2012 efectuat în privința lui Șahmuradean Radj (f.d.15, vol.I), raportul de expertiză medico-legală nr. 170/D din 13.08.2012, în privința lui Șahmuradean Radj (f. d. 41, vol. I), și prin alte probe enunțate mai sus, căroră instanțele de fond le-au dat aprecierea cuvenită.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs ordinar specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelurilor declarate, cu adoptarea unei noi hotărîri în partea stabilirii pedepsei inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.152 alin.(2) lit.e) și art.166 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel corect a concluzionat, că nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile instanței de apel privind aprecierea probelor puse la baza hotărârilor judecătorești.

Colegiul penal lărgit mai menționează că considerentele instanței de apel sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore în săvîrșirea infracțiunilor imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestora, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar consideră, că instanța de apel just a conchis că de către acuzatorul de stat au fost prezentate probe suficiente care demonstrează vinovăția inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore în săvîrșirea infracțiunilor imputate și combat versiunea apărării, că inculpații urmează să fie achitați de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și art.166 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că în acțiunea inculpaților nu s-au stabilit semnele infracțiunii imputate acestora, or argumentele apărării, fiind combătute prin cumulul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, care sunt pertinente și concludente.

Astfel, decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

În privința criticilor recurenților, prin care aceștia au indicat că *„au fost condamnați doar în baza declarațiilor părții vătămate, care atît la urmărirea penală cît și pe parcursul examinării cauzei penale și-a schimbat declarațiile”*, Colegiul penal lărgit reține că aceste motive sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurenților, or, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conform rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO. Colegiul menționează că declarațiile părții vătămate date atît la urmărirea penală cît și în instanța de fond, apoi susținute în instanța de apel sunt date fără contradicții, acestea fiind consecutive și explicite.

Totodată, Colegiul menționează că vinovăția inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore este demonstrată atît prin declarațiile părții vătămate cît și prin declarațiile martorului Șahmuradean Serj, care a declarat că *„Șevcenco Alexandr era în fața lui Radj care era așezat pe un scaun, iar Arseni Grigore, era în fața acestuia și aplicau lovituri cu mîinele și picioarele pe diferite părți ale corpului”*.

La fel, vinovăția inculpaților se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr.170/D din 13 august 2012 conform căruia la Radj Șahmuradean *„s-au constatat hematoame subcutanate pe cap, echimoză pe față și pavilionul urechii stîngi, hemoragie subconjunctivală pe stînga, fractura închisă a claviculei stîngi,*

plagă contuză a antebrațului stîng, excoriație pe spate și edem al țesuturilor moi ale ambelor mîni, care puteau fi provocate în urma loviturilor cu picioarele sau cu ajutorul unui obiect metalic cum ar fi o țeavă metalică, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se atribuie la vătămări corporale medii” (f. d. 41, vol. I).

Totodată, argumentul avocatului Reșulschi Galina precum că instanța de apel nu s-a expus de ce declarațiile martorului Petruța Nicolae date în cadrul ședinței de judecată nu pot fi luate în considerație și argumentul avocatului Dunas Andrei precum că nu au fost numite și efectuate un șir de expertize asupra barei metalice cu care se presupune că a fost lovit Șahmuradean Radj de către Șevcenco Alexandr, Colegiul penal lărgit le respinge ca neîntemeiate și menționează că în cadrul ședințelor de judecată au fost prezentate suficiente probe care demonstrează vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunilor imputate, probe descrise detaliat în decizia instanței de apel (f. d. 160-166, vol. IV), însușite și de instanța de recurs ordinar.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificându-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Instanțele ierarhic inferioare au făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentând detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul nevinovăției aduse inculpaților în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate și invocate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Prin urmare, argumentele recurenților cu privire la aprecierea incorectă a probelor, cât și neaprecierea acestora multilateral și obiectiv, nu au nici un suport legal, or, potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

În privința criticilor din recursurile declarate referitor la solicitarea recurenților cu privire la aplicarea în privința inculpaților Șevcenco Alexandr și

Arseni Grigore a prevederilor din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia pe art.152 alin.(2) Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că sunt inadmisibile, or constituie o opinie subiectivă a recurenților, deoarece cu toate că aceștia au recuperat integral prejudiciul material și moral față de partea vătămată Șahmuradean Radj și cheltuielile de asistență juridică, însă aceștia nu s-au căit sincer de cele comise, condiție care este prevăzută de art.1 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 și neîntrunită de către aceștia.

Argumentele recurenților precum că inculpații în instanța de apel au înaintat declarații precum că recunosc vina pe deplin, se căiesc de cele comise și au recuperat prejudiciul părții vătămate, nu pot fi reținute la caz, or, din materialele cauzei rezultă, că aceștea nu au manifestat căință activă în cadrul procesului penal, or, pe deoparte inculpații scriu declarații că recunosc vinovăția integral, se căiesc de cele comise (f.d.109-110 vol. IV), iar pe altă parte în recursurile înaintate susțin că condamnarea acestora este neîntemeiată, și solicită reaprecierea probelor și achitarea.

Referitor la argumentele recurenților precum că *„instanțele judecătorești inferioare au admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și au aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale”*, instanța de recurs ordinar le consideră neîntemeiate și reține că la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă în privința inculpaților Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore, instanțele judecătorești inferioare au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de lipsa circumstanțelor care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de trai ale familiei acestora.

Prin urmare, instanța de apel just a concluzionat, că corectarea și reeducarea inculpaților poate fi posibilă numai în condițiile izolării lor de societate cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și reieșind din faptul că inculpații Șevcenco Alexandr și Arseni Grigore au comis infracțiunile în condițiile unui concurs real de infracțiuni, instanța de apel just a aplicat prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, coroborat cu art.33 Cod penal.

Așadar, având în vedere cele menționate supra și verificând decizia contestată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit concluzionează că în cauza dată nu s-a identificat existența erorilor menționate în recursuri, dar și a altor motive, care analizate din oficiu, să ducă la casarea acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că în speță nu s-au constatat temeiuri legale pentru admiterea recursurilor ordinare declarate, impunându-se soluția de respingere a acestora, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei instanței de

apel.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Dunas Andrei în numele inculpatului Șevcenco Alexandr și de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Arseni Grigore, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Șevcenco Alexandr Xxxxx și Arseni Grigore Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor